

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 125/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Z. B., P., zastúpenej advokátom JUDr. J. P., D., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 82/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. februára 2013 doručená sťažnosť Z. B., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. P., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 82/2006.

Právny zástupca sťažovateľky v sťažnosti uviedol: „Sťažovateľka vystupuje v pozícii žalovanej už od roku 2006 v konaní o zaplatenie sumy 77.433,88,- € s prísl. vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/82/06. V súvislosti s podanou žalobou o zaplatenie predmetnej sumy bolo uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 17 C 224/05-13 nariadené predbežné opatrenie, ktorým sa zakazuje odporkyni scudziť vlastnícke právo alebo inak disponovať s nehnuteľnosťami...

Následne bol uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C 82/2006-93 zo dňa 19. 12. 2007 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov č. k. 10Co 13/2008-102 odmietnutý návrh na zrušenie predbežného opatrenia, ktoré znemožňuje sťažovateľke, ako vlastníčke nehnuteľností zapísaných na LV č. 114 k. ú. Ď., týmito akýmkoľvek spôsobom disponovať.

Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 7C/82/2006-200 zo dňa 27. 12. 2010 odvolal znalca z odboru písomoznalctva, odvetvie ručné písmo PhDr. D. G., bytom P., ul... a pribral znaleckú organizáciu z odboru písomoznalctva, odvetvie ručné písmo Ústav súdneho inžinierstva Ž., sídlom Ž., ul..., detašované pracovisko... B., ul..., ktorý má po preštudovaní spisového materiálu porovnať uznanie dlhu zo dňa 13. 12. 2000 podpísané podľa žalobcov nebohým M. B., zomrelým dňa... a odpovedať, či predmetné uznanie dlhu bolo vlastnoručne napísané a podpísané nebohým M. B.

Od zadania úlohy znaleckej organizácií až do napísania sťažnosti uplynulo viac ako 2 roky a znalecká organizácia aj napriek viacerým telefonickým aj písomným urgenciám zo strany sťažovateľky/žalovanej nesplnila svoju povinnosť a to aj napriek tomu, že žalovaná poskytla potrebnú súčinnosť...

Žalovaná podala dňa 16. 11. 2012 predsedníčke Okresného súdu Prešov JUDr. I. M. sťažnosť na prieťahy v konaní sp. zn. 7C/82/2006 v ktorej žiada prešetrenie postupu a prijatie opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov. Žalovanej bola doručená odpoveď predsedníčky na vyššie uvedenú sťažnosť zo dňa 19. 12. 2012...“

Sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby o jej sťažnosti takto rozhodol:

„1/ Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/82/2006 porušil základné právo sťažovateľky, aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2/ Okresnému súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/82/2006 sa prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3/ Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.000,- € (slovom: dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Prešov povinný vyplatiť sťažovateľke na účet právneho zástupcu.“

Z priloženej dokumentácie ústavný súd zistil, že do spisu bolo založené upozornenie predsedníčky okresného súdu o povinnosti plynule konať vo veci s následnou kontrolou spisu každé 3 mesiace.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 16. novembra 2012 sťažnosť na prietahy predsedníčke okresného súdu, ktorá jej v odpovedi z 19. decembra 2012 oznámila, že predmetnú vec bude sledovať.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 7. februára 2013, t. j. necelé dva mesiace po spísaní odpovede predsedníčky okresného súdu na sťažnosť sťažovateľky podľa § 62 zákona o súdoch. Ústavný súd preto sťažnosť podanú okresnému súdu posúdil iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu dostala primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06).

Pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale ústavný súd to v súčasnom období nemôže posúdiť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky na základe týchto zistení dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie, pretože ústavný súd pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu dostatočný časový priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2013